

Karlovy Vary
International Film Festival

ENGLISH SECTION INCLUDED

Festivalový deník

ZVLÁŠTNÍ VYDÁNÍ DENÍKU

PRÁVO

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER KVIFF

OFICIÁLNÍ DENÍK 46. ROČNÍKU MEZINÁRODNÍHO FILMOVÉHO FESTIVALU KARLOVY VARY

pátek 8. července 2011

zdarma • strana / page 1

Program na zítřek
Tomorrow's programme

strana / page 6, 7, 8

Tři jubilantky ze Světáků
na kolonádě

strana / page 3

8.
den

Hvězda wimbledonského
dramatu Petra Kvitová

strana / page 4

DIVÁČKÁ CENA / AUDIENCE AWARD
DENÍKU **PRÁVO**

Hlasujte a rozhodněte o nejlepším filmu 46. ročníku MFF Karlovy Vary!
strana / page 2

JERZY STUHR JE VE VARECH UŽ POČTVRTÉ. TENTOKRÁT S NOVOU KOMEDIÍ O PAPEŽI

Švejka mám v krvi

Foto: Jan Handrejch

Čtyřiašedesátiletý Stuhr si ve snímku **Habemus papam** zahrál vatikánského mluvčího, který žehlí průšvihy Svatého otce.

Herec, režisér, scenárista, profesor a rodák z Krakova **JERZY STUHR** už pro nás navždy zůstane Maxem ze *Sexmise*. Ale i tak dnes ve Varech zkusí štěstí a uvede mistrně natočenou komedii Nanniho Morettiho *Habemus papam*.

Veronika Bednářová

■ Film se natáčel v centru Říma, se stovkami komparistů v kostýmech kardinálů. Nebyla to tak trochu sodomá gomora?

To si ani nepřejte slyšet. Po natáčení si „kardinálové“ vyrazili do světa – měli rozepnutá roucha, v puse cigáro a v ruce plechovku piva nebo spíš kelímky vína. Kolem chodili skuteční kněží a jen kroutili hlavami; do toho turisté, kteří nechápali už vůbec nic... Naštěstí hraju civilního zaměstnance Vatikánu, takže jsem si mohl zajít do baru a popíjet grappu beze strachu, že mě zatknou jako výtržníka.

■ Roli tiskového mluvčího Vatikánu vám prý Nanni Moretti napsal na tělo.

Ano, známe se už dlouho. Dal mi kdysi

roli ve svém *Kajmanovi*, pro Italy velice důležitém filmu o Berlusconi, a teď mi se spolutvůrci scénáře napsali postavu v *Habemus papam*. Pro herce je to největší štěstí. Navíc jsem se nemusel bát kvůli svému přízvuku, protože se příběh odehrává ve Vatikánu, kde žijí lidé z celého světa.

■ Dostáváte i jiné zahraniční nabídky?

Často mi nabízejí role ruských banditů, východoevropských mafiánů a polských žebráků. Ale když hrajete v Kiešlowského filmech, nemůžete si pak dovolit skočit rovnou na východoevropské gangstery. Proto jsem za roli v *Habemus papam* tak vděčný. Stejně však za ten film dostanu doma pěkně vynadáno. Možná je to v Čechách těžké pochopit, ale v ultrakatolickém Polsku jsou lidé komedií o papežovi pobouřeni, i když ji ještě neviděli. Už se tě-

ším, až půjde film na podzim do polských kin. To bude tanec!

■ Přijde mi, že máte takový český smysl pro humor.

Velmi vám závidím, že se umíte smát sami sobě. Taký se o to snažím. Poláci se vředycky vysmívají jen druhým a z toho moc velkou uměleckou hodnotu nevytřískáte. Vyrůstal jsem s filmy Formana, Menzela, Chytilové, to byly mé idoly. Líbí se mi, že se nestydíte za své slabosti, komplexy a neobratnosti.

■ Pro polskou televizi jste dokonce hrál Švejka. Docela se na něj hodíte.

Jak já Švejkovi rozumím! Moje rodina pochází z Rakouska, pradědové – tři bratři – byli důstojníci a to, co vyprávěli o své službě, mi přešlo do krve. Není divu, že mám ke Švejkovi tak blízko. Moje rodina pochází z vesnice kousek od Mikulova, která leží hned u rakouských hranic.

■ Dostal jste v Polsku nedávno cenu Zlatá kachna za nejlepšího komediálního herce. Co to pro vás znamená?

Asi mi ji dali za to, že ještě žiju. Musejí ji totiž udělit každý rok a ještě někomu, kdo pořád žije, což splňuji. Ale je pravda,

že *Sexmisi* v době její premiéry, v roce 1984, vidělo dvanáct milionů Poláků. Tuhle za mnou přišla malá holčička a ptá se mě: „Pane, a bolelo to, když vás zmrazovali?“ Je vidět, že už mi roste další generace diváků.

■ Sám režírujete filmy, právě chystáte další. Radil jste režiséru Morettimu při práci na *Habemus papam*?

To bych si nedovolil. Ale často mě štvál. Jsem typický herec z Polska – když máme něco zopakovat popáté nebo pošesté, začínáme být trochu nesví. To protože u nás byl věčný nedostatek filmového materiálu, takže platilo, že pět klapků je maximum. Ale s Morettim jsme točili jednu scénu třeba na čtyřicetkrát! Byl jsem na pokraji šílenství, pomalu jako ten filmový papež. Zapomínal jsem text, hrál čím dál hůř a potil se; vím totiž, že jsem dobrý do třetí klapky a pak utrum, přijde rutina. Často jsem volal: „Prosím tě, Nanni, proč mi to děláš?“

■ Pochybnostmi zmítaného papeže, který nakonec skončí u psychoanalytika, hrál Michel Piccoli, slavný francouzský herec, který se objevil třeba už v *Krásce dne* nebo ve *Velké žranici*. Jak se vám s ním pracovalo?

Měl jsem spoustu textu v italštině, soustředil jsem se sobecky sám na sebe a myslil jsem si, že jednoduše hraju s nějakým starým francouzským hercem. Až tak kolem dvacáté, pětadvacáté klapky jsem si uvědomil, že hraju s Michele Piccolim, legendou evropské kinematografie. Najednou se mi jak bleskem vrátil všechny jeho filmy! *Nenápadný půvab buržoazie!* Začal jsem dělat chyby a ztratil odvalu, tak moc si ho vážím. Ale když jsem se pak vzpomatoval, nastalo mezi námi ohromné porozumění, jakési tajemné pouto mezi herci, jaké si pamatuju třeba z *Amatéra*.

■ Kiešlowského *Amatér* byl váš první velký film. Stále na něj vzpomínáte?

Stále vzpomínám na Křišku, co by asi říkal scénáři, který zrovna píšu. A často se mi stane, že mě lidé znají právě z *Amatéra*. Třeba německý režisér Wolfgang Becker, co natočil *Good Bye Lenin!*, mě tuhle oslovil na festivalu a vykřikl: „Vy jste ten herec z *Amatéra*? Víte, že jsem byl inženýr, pak jsem viděl *Amatéra* a až díky němu jsem se rozhodl dát k filmu?“ ■

INSIDE

American indie king
Ted Hope Page 1 ENG

Introducing the
KVIFF grand jury Page 2 ENG

Special screenings for
classic Czech comedy Page 3 ENG

Stan J. Warnow
deconstructs his dad Page 4 ENG

VAROVÁNÍ

⇒ Pozor, poslední lekce **Master Class**! Od 14:00 se v **Jameson Festival Lounge** představí **Jerzy Stuhr**. Do Varů přijel uvést Morettiho film *Habemus papam*.

⇒ V rámci Zvláštního uvedení je na festivalu promítána česká komedie *Světáci*, poprvé dnes ve **14:00** v Karlovarském městském divadle. Před začátkem představení lze na červeném koberci před divadlem pozdravit všechny tři legendární herečky z filmu – **Jiřiny Jiráskovou** a **Bohdalovou** i **Ivu Janžurovou**.

⇒ Ze *Světáků* pak budete muset upalovat k Thermalu, abyste zde před **pátou hodinou** stihli zamávat **Johnu Turturrovi**. Ten převezme **Cenu prezidenta MFF KV** a uvede světovou premiéru snímku *Někde dnes večer* režiséra Michaela Di Jacoma.

⇒ Léto konečně přišlo mezi nás, takže není důvod nevyrazit ve **22:00** do zbrusu nového **Letního kina**. Týdeník Reflex vybral k promítání jeden snímek ze své edice Film X – těšit se můžete na hudební tragikomedii *Koncert* režiséra Radua Mihăileanua. Vstup zdarma!

⇒ **Divadlo bratří Formanů** vás po skončení festivalu zve do Plané u Mariánských Lázní na zámecké nádvoří do svého šapitó na představení **Obludarium**. V neděli **10. 7.** platí speciální nabídka pro festivalové hosty. Ke vstupence (cena 550,- Kč) získáte zdarma nocleh, čisté tričko (obludární) a jedno pivo!

NA CO PUDEM

Jana Plodková, herečka

Přijela jsem sice do Varů pracovně, ale moc ráda bych se dnes dostala i do kina. Asi začnu dopoledne hořkou komedií *Win Win* (od 11:30 ve Velkém sále), protože zbožňuju Paula Giamattiho, který tu hraje hlavní roli právníka a trenéra zápasníků. Přemýšlela jsem i o tom, že bych zašla na *Světáky* (od 14:00 v Karlovarském městském divadle a zítra od 10:30 v Lázních III). Je to stará česká klasika, naprosto bezkonkurenční, a ještě jsem ji neviděla na plátně. Pak bych si ráda zaskočila na islandský snímek *Vulkán* (od 16:30 v Richmondu), protože severská kinematografie je mi jednoduše sympatická. Navíc se mi příjemně poslouchá jejich „exotická“ řeč, za tím tvrdým jazykem se skrývá spousta emocí. Škoda, že se kryje s posledním filmem Kim Ki-duka *Arirang* (od 16:00 v Kině Drahomira), ten bych si jinak dala s chutí.

Nevynechám ani český film *Hlava – ruce – srdce* (zítra od 16:30 v Lázních III), který jsem sice už viděla, ale na první zhlédnutí mi tam určitě unikla spousta věcí. Ráda bych zkusila i japonské drama *Hanezu* (zítra od 22:00 v Espace Dorleans). Byl prý zařazen na festivalu v Cannes, takže by to mělo vypovídat o jeho kvalitě. Navíc se mi zamlouvá téma vztahu člověka a přírody. ■

Foto: Petr Hloušek

HLAVNÍ POROTA

ZKUŠENÝ PRODUCENT PAVEL STRNAD JAKO POROTCE NA VELKÉM FESTIVALU DEBUTUJE

Hodnocení filmů? Zábava

Pavel Strnad, zakladatel produkční společnosti Negativ, jako zástupce Čechů v hlavní porotě

Producent **PAVEL STRNAD** svým příkladem tluče českým filmařům do hlavy, že je důležité směřovat snímky k mezinárodnímu publiku, a ne je programově točit pro lehce ukoptěný český rybníček. Většina filmů vzešlých z produkční společnosti Negativ, kterou Strnad před šestnácti roky spoluzaložil, divákům v posledních letech v domácím kontextu přinesla ty nejsilnější divácké zážitky. Není nijak nadsazené označit čtyřicetiletého Strnada za nejlepšího českého filmového producenta.

Irena Hejdová

„Letos mě čeká dvanáct soutěžních filmů – to bude asi můj osobní karlovarský rekord,“ směje se Pavel Strnad. Ne že by patřil k festivalovým povalečům, kteří spíš než projekce vymetají večírky. V Karlových Varech, v Cannes či na Berlinale zpravidla pobíhá z jedné schůzky na druhou – je jedním z mála českých producentů, kteří mají zkušenost se zahraničními koprodukčními, jež se právě v neformální atmosféře domlouvají nejlépe. „Proto si

festival jako divák moc neužiju,“ říká Strnad. „Ve Varech často míváme některý z našich filmů, takže se toho snažíme využít k propagaci, setkáváme se se zahraničními producenty a prezentujeme připravované filmy.“

Do Varů Pavel Strnad jezdí už od druhé půlky 90. let, tedy přibližně od doby, kdy se svým spolužákem z FAMU Petrem Oukropcem založil produkční společnost Negativ, která si posupem času získala prestiž a jejíž filmy pravidelně sbírají ceny na festivalech i České lvy, lákají diváky a vysluhují si příznivé recenze. Dvorními režiséry Negativu jsou Bohdan Sláma, Saša Gedeon, Marek Najbrt, Michaela Pavlátová či Helena Třeštíková. Právě s jejím dokumentem *René Negativ* před třemi lety zaznamenal jeden ze svých největších úspěchů – časosběrný snímek o nepolepitelném kriminálníkovi získal Evropskou filmovou cenu pro nejlepší dokument. Řadu cen mají na kontě i snímky Bohdana Slámy, které bodovaly v Rotterdamu či v San Sebastiánu. V Karlových Varech Strnad slavil svůj doposud největší úspěch v roce 2002 s *Rokem ďábla* režiséra Petra Zelenky, který tu tehdy získal hlavní cenu. „Po ceremoniálu jsem vyšel nahoru do patra se soškou v ruce, za mnou Petr Zelenka, a sekuriťák, který tam stál, si nás chtěl vyfotit. Když nás cvaknul, řekl mi: Díky moc, pane Svěráku,“ vzpomíná se smíchem Strnad.

Letos se ve Varech, konkrétně v 1. patře Thermalu, bude prezentovat další Strnadův ambiciózní počín, i když zatím jen formou výstavy fotografií z natáčení od Dušana Tománka. Adaptace železničářského komiksu *Alois Nebel* Jaroslava Rudíše a Jaromíra Švejdičky v režii debutujícího Tomáše Luňáka vzniká pomocí rotoscopy, animační metody, kdy se záběry natočené s herci po jednotlivých okénkách

překreslují, aby byl zachován výtvarný styl předlohy. *Aloise Nebela*, který do kin vstoupí na konci září, označuje Strnad za dosud největší výzvu své produkční kariéry. „Něco tak těžkého jsem ještě nedělal,“ říká. „A taky je to film, kde byl můj produkční přínos zatím asi největší – vybral jsem si ten komiks, nechal jej přepsat autory do scénáře, zvolil si režiséra.“ Strnad by *Aloise Nebela* rád premiérově uvedl na některé z velkých podzimních přehlídek. Zářez na pažbě už má i z festivalu v Cannes, kde byl letos koprodukční počín Negativu *Milování* od francouzského režiséra Christopa Honorého závěrečným filmem festivalu.

Seznam dalších Strnadových dokončovaných, natáčených či připravovaných projektů je dlouhý. Zatímco *Milování* by do českých kin mělo vstoupit ještě letos, příští rok uvede Negativ do kin hned čtyři filmy. „Dokončujeme nový dokument Heleny Třeštíkové s názvem *Rodinné deníky*, Bohdan Sláma začíná stříhat svůj nový film *Čtyři slunce*, právě teď se točí dětský snímek *Modrý tygr* podle knížky Terezy Horváthové a tým autorů, který stál za *Protektorem* – Marek Najbrt, Ben Tuček a Robert Geisler – chystá nový projekt s pracovním názvem *Polski film*,“ vypočítává Strnad. Koprodukčně se Negativ podílí na novém filmu režiséra Juraje Lehotského, s Michaelou Pavlátovou připravuje celovečerní hraný film i krátký animovaný, dokončuje se také financování filmu *Fair Play* Andrey Sedláčkové.

Zatímco na produkčním poli je Strnad zkušeným tvůrcem, jako festivalový porotce je téměř debutant, zkušenost má jen s předsednictvím poroty na festivalu FAMU. „Hodnocení filmů je vždycky subjektivní, je to věc osobního vkusu, někdy i momentální nálady a to je na tom zábavné,“ říká.

EDNA FAINARU: „IZRAELSKÝ FILMOVÝ PRŮMYSL NA TOM NENÍ VŮBEC ŠPATNĚ.“

V Izraeli nám nuda nehrozí

Vedla rozhovory s Martinem Scorsesem a Bernardem Bertoluccim, radí organizátorům předních evropských festivalů, vychovává další generace filmových kritiků a už přes dvacet let vede jediný izraelský filmový časopis. **EDNA FAINARU** přináší do letošní Hlavní poroty zkušenosti kosmopolitní novinářky.

DIVÁCKÁ CENA/AUDIENCE AWARD
DENÍKU PRÁVO

- < zde natrhněte
- 1. VÝBORNÝ**
- < zde natrhněte
- 2. DOBRÝ**
- < zde natrhněte
- 3. PRŮMĚRNÝ**
- < zde natrhněte
- 4. SLABÝ**

PRŮBĚŽNÉ VÝSLEDKY

Název filmu	Známka
1. Nickyho rodina / Nickyho rodina	1,12
2. Almanya – vítejte v Německu / Almanya – Willkommen in Deutschland	1,14
3. Požáry / Incendies	1,14
4. Spoluautor / Collaborator	1,20
5. Ahoj! Jak se máš? / Buna! Ce faci?	1,20
6. Neviditelná / Die Unsichtbare	1,22
7. Dech / Adem	1,23
8. Kůže, kterou nosím / La piel que habito	1,34
9. Punk's Not Dead / Pankot ne e mrtov	1,35
10. Piko / Piko	1,35

Filip Šebek, Jaroslav Švelch

Edna Fainaru vystudovala divadlo a filozofii na Telavivské univerzitě, svůj život však zasvětila filmu. Coby novinářka proslula rozhovory s věhlasnými režiséry pro velké izraelské deníky. Přiznává, že pořídit kvalitní interview není snadné. „Podle mě je každý režisér v něčem otevřený a v něčem zase nesmělý. Ne každý je rozený řečník. Musíte se dobrat k věcem, které zajímají jak vás, tak jeho, a znát jeho tvorbu, mít o ni skutečný zájem.“ Hovořila i s tureckým režisérem Nurim Bilgem Ceylanem, jehož drama *Tenkrát v Anatolii*, ověřené Velkou cenou z letošního festivalu v Cannes, se letos promítá ve Varech. Ceylan má pověst člověka, který nerad mluví s novináři. „Když se s ním ale bavíte o kameře, o jeho dlouhých záběrech a o postavách, otevře se a dá vám výtečné odpovědi.“

V roce 1982 Fainaru spoluzaložila časopis *Cinèmatheque*, který měl studentům a fanouškům filmu poskytnout hlubší analýzy, pro

Eva Zaoralová
o Edně Fainaru

Vlastně se ani nepamatuji, kdy jsem se s Ednou Fainaru a jejím mužem Danem seznámila, protože mi připadá, že je znám odkážíva. Určitě to bylo na nějakém festivalu, například v Ženevě, kde se Edna podílela na koncepci festivalu Hvězdy zítřka. Ten už sice zanikl, ale Edna jako by byla duší řady jiných festivalů po světě: zná snad úplně všechny důležité lidi od filmu, zvláště velké evropské i americké režiséry a mockrát mi v mé dráze umělecké ředitelky MFF Karlovy Vary pomohla navázat potřebný kontakt. Její znalost filmu spojuje s lidskou vřelostí a vzácným darem porozumění je neocenitelná a neznám nikoho, kdo by Ednu neměl rád.

něž v denním tisku nebylo místo. „Je to společné dítě mé a mého milovaného manžela Dana.“ Časopis vychází za podpory telavivského kina téhož jména a brzy vyjde jeho 170. číslo. „Nikde na světě nenajdete odborný filmový časopis, který by se prodával a vydělával si na sebe. My máme to štěstí, že se můžeme už devěťadvacet let obracet na členy klubu tohoto kina, kteří jsou zároveň našimi předplatiteli.“ Časopis od počátku spolupracoval s mladými autory a podařilo se mu vychovat celou řadu mladých filmových kritiků.

Edna Fainaru dobře zná i středoevropskou kinematografii a pravidelně se účastní Maďar-

ského filmového týdne. Žije a publikuje v Izraeli, takže může srovnávat. Mladým izraelským filmařům podle ní nechybí finanční podpory ani témata. „Život každého Izraelce je hodný zfilmování. Je tu tolik kultur, tolik příběhů.“ Ačkoli dřív se hodně točilo o explicitně politických tématech, například o izraelsko-arabském konfliktu, dnes vidíme víc osobních příběhů, mezi něž patří i *Restaurátor* z letošní soutěže. Politika je ovšem v izraelském filmu pořád latentně přítomná. „Ovlivňuje každého, zvlášť v zemi, kde se v tomhle ohledu pořád něco děje. Napětí trvá a nuda nám nehrozí.“

Izraelská novinářka Edna Fainaru je festivalová matadorka.

UDÁLOST DNE

DO VARŮ DORAZILO ČESKÉ RODINNÉ STŘÍBRO:
JIŘINA JIRÁSKOVÁ, JIŘINA BOHDALOVÁ A IVA JANŽUROVÁ

Úhlavní herečky

Dámy přijely do Varů oslavit své narozeniny uvedením komedie Zdeňka Podskalského **Světáci** z roku 1969. Tři z nejpopulárnějších českých hereček i snímek, v němž hrají, uvidíte dnes ve 14:00 v Městském divadle.

Božka (Jiřina Bohdalová), Marcela (Jiřina Jirásková) a Zuzana (Iva Janžurová) ve Varech

Zdeněk Bělohlávek,
Veronika Bednářová

■ Dobrý den, tohle je digitální diktafon.

Jiřina Jirásková: Copak tomu rozumím? Já jsem studovala úplně jiný věci, výtvarný kupříkladu. Já jsem znala i Hynaise osobně!

■ Jak jste proživaly natáčení v letech 1968 a 69? Žily jste tehdejšími událostmi i na place? Poznámelo to nějak ten film?

Jiřina Bohdalová: Ne, to nemá v komedii co dělat.

JJ: Ale prožívaly jsme to intenzivně, to víte, že jo.

Iva Janžurová: My jsme si v celý partě, i s těma klukama, všechno říkali otevřeně a nevěřili jsme, že bude okupace trvat tak dlouho. Netušili jsme, že spousta lidí uteče, jako třeba autor *Světáků* Vratislav Blažek, nebo nebude smět publikovat vůbec, případně jen pod cizím jménem, jako se to stalo dalšímu skvělému scenáristovi Janu Procházce. Jinak komedie *Světáci* se netýkala přímo režimu; byla obecně o blbosti a buranství.

JJ: Teď si vybavuju, že Zdeňka Podskalského nutili vystříhnout záběr na nápis OVOCE ZELENINA, kde vypadlo E a bylo tam OVOCE Z LENINA.

IJ: Ano, nakonec mu to vystříhli.

■ Zdeněk Podskalský patřil k nejslavnějším českým režisérům komedií. V čem byl tak výjimečný?

JJ: Ať mluvěj holky, to jsou jeho úhlavní herečky. Já s ním jen dvacet sedm let žila.

JB: Protože byl vyloženě laskavej, člověk ani nevěděl, že s ním točí. A pracoval s výbornými scénáři.

IJ: Zdeněk byl mimořádný talent. Lidé, kteří dokáží napsat anebo zrežírovat dobrou komedii, na světě moc není. I dneska se sahá ke starším autorům, protože možná chybí talent – a taky schopnost talenty hledat. Zdeněk dával hercům náležitou svobodu, ale ne zas úplnou. Hezky nás opečovával a hýčkal si nás, necítila jsem se s ním vůbec spoutaná.

JB: Za bolševika se psalo takzvaně do šuplíku. Já když dneska čtu scénáře, tak si říkám: To těm talentovaným někdo ukrad psací stroj?

JJ: Světáci jsou dokladem toho, že si Zdeněk bral do každého filmu stejný tým, o který se mohl opřít. Potkali se v něm výborní herci, vynikající scenárista Vratislav Blažek a skvělý režisér.

IJ: Podskalský měl totiž cit pro

scénář. Nikomu neustříhl pointu, nechal nám volnost v tom, co jsme si do scénáře sami vložili.

JB: Vezměte si i výběr herců ve vedlejších rolích – Oldřich Nový jako emeritní profesor, to je prostě první republika; Ilja Prachař v roli policisty, Jaroslav Moučka...

■ Víte, že je ten film neobyčejně oblíbený?

JB: Když jde občas v televizi, říkám si, že se kouknu jen na začátek. A vždycky to pak vidím až do konce.

IJ: Kdykoli ten film v televizi běží, druhý den na mě lidi na ulici pokřikují a chválí ho, že se na něj prý vždycky znovu rádi podívají.

■ Nám se tedy opravdu dost líbí.

JB: Dost? To je slabý slovo, mladej! To je nejlepší komedie! JJ: Je, skutečně. Nám můžete věřit, my jsme všechny tři dělaly celý život komedie a *Světáci* jsou z nich určitě nejlepší.

■ Nikdy mi z paměti nezmizí tahle replika z filmu: „Nám nic cizího není lidský.“ Máte taky takovou?

JJ: Já si pamatuju blbosti, třeba „Nevadí vám moje Sanssouci?“ A moc dobrá je moje replika, když si jako Marcela půjčuju zapalovač: „A nebojíte se, že vám s tak rozkošnou věcíčkou uteku?“

JB: To jsem vymyslela já. Tehdy při natáčení vznikalo mnoho věcí spontánně. Pamatuju si, jak se tuším Jiří Sovák ptá paní Šejbalové: „To je váš manžel?“ A ona opáčí: „Ne, to je Smetana.“

IJ: Ta obliba i u dnešních mladých lidí jenom dokazuje, jak je ta komedie dobrá.

JB: Je dobře, že to zlidovělo a že je to lidma používáný. A taky, že vědět z čeho to je. To by nás jinak namíchlo!

Světáci aneb „Nám nic cizího není lidský.“

REALITA.DOCX

Dokumentární úhel pohledu

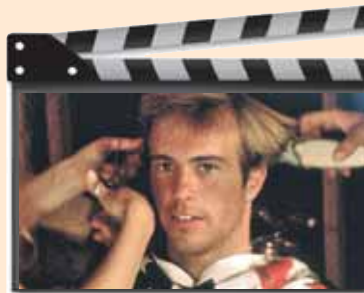

Tall Man

Finsko, 2010, 19 min.

8. 7., 19:00, Kino Drahomira

Narůst do dvouapůlmetrové výšky může člověku připadat jako náramné terno. Už jen proto, že máte po zbytek života nejen hlavu v oblacích, ale také slušný nadhled, nikdo se na vás nemůže dívat svrchu a ušetříte za štafle. Ve skutečnosti vás ale stále natáčí, a to nejen při práci, ale také při vyjíždě na kole anebo při obyčejné procházce městem. Z důvodů pro vás těžko pochopitelných vás pak zvou do různých zemí a nutí potrásat si rukou s řadou důležitých trpaslíků. Pokoj vám nedají ani po smrti, kdy vyrobí váš model, nastrojí ho do vašich šatů a vystaví v supermarketu. Extrémy se prostě nepromíjejí.

Magic Trip

USA, 2011, 90 min.

8. 7., 19:00, Espace Dorleans

Cestu, kterou v roce 1964 podnikl v posprejovaném školním autobuse spisovatel Ken Kesey s několika přáteli, lze považovat za klíčovou událost v americké kultuře šedesátých let. „Magický výlet“ napříč Spojenými státy si jeho účastníci nejen královsky užívali, ale ještě ho stačili zdokumentovat. Vzhledem k množství zkonsumovaných tripů LSD to byl úctyhodný výkon. Sestříhat natočený materiál se už ale Keseymu nikdy nepodařilo. Unikátních archivních záběrů a audionahrávek se naštěstí chopil oscarový dokumentarista Alex Gibney a bez použití jediné „mluvící hlavy“ (!) nám umožňuje vydat se společně s Merry Pranksters na psychedelickou cestu za absolutní svobodou.

Mexický kufr

Mexiko, Španělsko, 2011, 90 min.

8. 7., 15:30, Kino Čas

Nepodceňujte nálezy starých ošuntělých kufříků! I když vypadají, že se v nich může schovávat maximálně stará pohlednice okoušaná od myši, je možné, že se nebudete stačit divit. Tak jako v případě nálezu „mexického kufru“, v němž bylo uschováno 4 500 negativů od takových fotografů, jako byli Robert Capa, Gerda Taro a David „Chim“ Seymour. Jejich jedinečné snímky dokumentující občanskou válku ve Španělsku se naštěstí dostaly do rukou filmařky a kurátorky současné fotografie v Mexico City Trishy Ziff, která nás poutavě seznamuje nejen s jejich historií, ale i s tím, jak dnes tehdejší události vnímají mladí Španělé.

MASTER CLASS

Plátno jako plátno

Přenesení tahů štětce do filmu si jako svůj hlavní úkol vybral polský režisér, malíř a básník **Lech Majewski**. Svou interpretaci slavného Brueghelova obrazu popsal i na karlovarském Master Classu.

Lech Majewski publikum překvapil zálibou v Tarantinovi a pečlivým rozborem 447 let starého obrazu.

Zbyněk Vlasák

Majewski přivezl do Varů snímek *Mlýn a kříž*, v němž se snaží zachytit díla Belgičana Pietera Brueghela Nesení kříže z roku 1564. Na plátně (filmovém i malířském) se objevuje spasitel vlečoucí svůj kříž, španělští vojáci, kteří převzali vládu nad belgickým územím, město jako symbol života, kruh smrti i nad vším čnící na skále postavený mlýn.

„Jde o Brueghelův největší obraz, je na něm pět set osob,“ řekl na svém karlovarském Master Classu Majewski. „Jsem tím ma-

lířem fascinován už od mládí. Můj strýc zůstal po válce v Itálii a učil tam na konzervatoři, a vždycky, když jsme za ním na léto jeli, brali jsme to cestou přes Vídeň, kde v sále číslo 10 Uměleckohistorického muzea visí Brueghelovy obrazy. Pokaždé jsem před nimi prostál celé hodiny. Ale abych se přiznal, čas jsem vůbec nevnímal – on mě úplně pohltil, vmaloval mě do svých děl.“

K samotnému námětu filmu ho přivedla recenze na jeho snímek *Angelus* z pera Američana Michaela Francise Gibsona, který Majewského přirovnal právě k Brueghelovi a poslal mu poštou svoji

knihu *Mlýn a kříž*, esej o vlámském malíři. „Byl jsem jí okouzlen a rozhodl jsem se z ní udělat hraný film. Když se to Gibson dozvěděl, řekl mi, že jsem blázen. Měl pravdu. Bruegel třeba použil v Nesení kříže sedm různých perspektiv, které se musely velmi pečlivě rekonstruovat,“ dodává polský filmař, jenž se ve svém *Mlýnu a kříži* snaží kompenzovat prý zásadní nedostatek současné kinematografie – neschopnost používat k vyprávění symbolický jazyk. Tedy to, co dle Majewského mistrně zvládli Fellini v *8 1/2*, Hitchcock v *Ptáčích* nebo z mladších Tarantino v *Pulp Fiction*.

ROZHOVOR

FESTIVALOVÝ DENÍK SERVÍRUJE OTÁZKY A VÍTEŽKA WIMBLEDONU PETRA KVITOVÁ VRACÍ SMEČE

Akční střílečka s dobrým koncem

Karlovy Vary včera navštívila hvězda jednoho silného dramatu plného akce i napětí, a navíc přivezla svého „Oscara“ za hlavní roli v tomto příběhu. Tím trhákem je tenisový turnaj Wimbledon a onou superstar je jeho letošní vítězka, jednadvacetiletá česká hráčka **PETRA KVITOVÁ**, která z Londýna veze slavnou trofej. Na festivalový červený koberec vstoupila elegantně jako zkušená herečka, v rozhovoru však odpovídala spisovně a skromně jako obyčejná jednadvacetiletá dívka.

Jakub Anděl

■ **Přijíždíte sem v podobné atmosféře, jakou zažívají filmové hvězdy. Co se kolem vás všechno děje?**

Je okolo mě mnohem víc lidí než dřív. Já jsem ale uprostřed toho úplně stejná, jen dělám víc rozhovorů, řeším víc telefonátů a tak podobně. Někdy nejde jen o příjemné věci, ale vypořádávám se s tím dobře.

■ **Jak se liší vítání a potlesk při příjezdu na festival od atmosféry na tenisovém kurtu?**

Vlastně je to hodně podobné. Jen na kurtu jsem na to zvyklá, protože potlesky přicházejí třeba po pěkném míčku. Tam mě tolik neznerovozňují.

■ **Kdybyste svůj vítězný finálový zápas měla přirovnat k filmu, jaký žánr by to byl?**

Určitě to nebyl žádný horor. Spíš taková akční střílečka s dobrým koncem (*smích*).

■ **Viděla jste americký romantický film *Wimbledon* s Kirsten Dunst a Paulem Bettanym?**

Ano, viděla.

■ **V čem se podobá skutečné prostředí turnaje tomu filmovému?**

Co se týká zápasů, tam byste podobnost hledali těžko. Jak ti hráči ve filmu skáčou různé „ry-

Hezký talíř, slečno Kvitová, támhle si můžete nabrat halušky.

bičky“, to rozhodně není reálné tenisové prostředí. Zato zachycení historie turnaje a celková atmosféra se docela blíží realitě.

■ **Jaké jiné filmy máte ráda?**

Hodně se dívám na komedie, můžou být dokonce i romantické. Ale koukám taky na filmy víc ze života, s vážnějšími tématy. Třeba o tragických osudech, napří-

klad jak lidé čelí těžké nemoci. To se samozřejmě nedá s prohrout v tenisu srovnávat.

■ **Tady na festivalu diváci tráví v kinosálech celé dny. Jak často se do biografu dostanete vy?**

Do kina chodím pochopitelně hrozně málo. A když už jdu, vybírám si většinou české filmy.

■ **Stát na kurtu při finále**

Wimbledonu musí být skoro jako hrát ve filmovém trháku. Jakou roli byste toužila od režiséra dostat?

Kupodivu jsem o hraní ve filmech nikdy nesnila. Myslím, že nemám vůbec žádné herecké sklony, takže to opravdu raději ne.

■ **Už jste někdy byla na festivalu v Karlových Varech?**

Petra Kvitová si jde pro tenisového Oscara.

Filmový festival, na který jezdí spousta hvězd, se mi ve spojitosti s Karlovými Vary samozřejmě vybaví. Ale nikdy jsem ho ještě jako divačka nenavštívila. Přijela jsem jen jednou nebo dvakrát na karlovarský tenisový turnaj nebo na soustředění. S rodiči jsem se tehdy prošla i po centru, ale už si to skoro nepamatuju.

■ **Jak strávíte svou návštěvu Karlových Varů? Na co se ze svého festivalového programu těšíte?**

Poobědvám s panem Bartoškou a dalšími představiteli festivalu, ale obávám se, že pak už budu muset brzy odjet. Vlastně to bude trochu podobné, jako když jsem přijela do Varů hrát tenis. ■

REPORTÁŽ

OFICIÁLNÍ FESTIVALOVÝ BLOG NA WWW.KVIFF.COM POSÍLILI FANDOVŠTÍ AGENTI Z ČESKO-SLOVENSKÉ FILMOVÉ DATABÁZE

Agenti v publiku

Ve foyer Velkého sálu se u „filmové stěny“ obvykle fotografují hvězdy festivalu. Tentokrát zde však tříčlenný štáb YouTube natáčí rozhovory s dvěma agentkami se zvláštní misí. Tou je pokrývat festivalové dění pro čtenáře nejčtenějšího filmového portálu, Česko-slovenské filmové databáze, který svým čtenářům nabízí přehled české i světové filmové tvorby, statistiky, žebříčky, filmotéky a profily tvůrců i herců.

Číslo sedm, Adéla „Kmotr“ Mrázová, v akci: „Z filmu jsem utekla zatím jen jednou.“

Tereza Šimůnková

„Naším úkolem je vidět minimálně tři filmy denně, napsat k nim komentář na ČSFD a nezapomenout ani na doprovodné akce festivalu,“ shrnuje Adéla Mrázová, agentka s bondovským číslem sedm na červeném triku. Netočí se jí z tolika filmů hlava? „Ale vůbec ne! A to denně vidím dokonce až šest snímků, protože ještě chodím na novinářské projekce a využívám videoroom,“ říká dívka, kterou možná znáte z webu ČSFD, kam píše pod nickem Kmotr.

Nápad umožnit osmi vybraným bloggerům volný pohyb po festivalu výměnou za aktuální deníčky

měl zakladatel a šéf ČSFD Martin Pomoth. S vedením festivalu se dohodli rychle: „Na ČSFD chodí každý pátý uživatel českého internetu – to činí milion lidí. Bylo jen logické se spojit s naším špičkovým festivalem a navzájem se zviditelnit,“ vysvětluje. Loni zajímala karlovarská sekce na Pomothyho stránkách dvacet tisíc návštěvníků; je zvědavý, jak nový nápad s agenty zatočí se statistikou. Větší slávu festivalu šíří virálně také spoty na YouTube.

V „agentském“ týmu je pět žen a tři muži mezi dvaceti a třiceti lety s rozdílným filmovým vkusem. „Proč si vybrali zrovna nás? O tom přemýšlíme už týden a ještě jsme to nevyřešili. Rozhodně to

není podle toho, jak dlouho nebo jak často přispíváme na ČSFD anebo jak jsme oblíbení,“ krčí rameny agentka.

„Vybíral jsem čistě intuitivně,“ poodhaluje nábor agentů Martin Pomoth. „Naše autory spojuje, že jsou všichni festivalovými fandy, jsou aktivní a dobře píšou. Důležitá byla jejich reakce, když jsem je oslovil s touto nabídkou. Kdo řekl bez zaváhání Jdu do toho!, byl můj člověk.“ Opravdu velký důraz klade Pomoth na to, aby jeho lidé v terénu dobře psali: „Není důležité, že nejsou novináři; naopak chci ten web udržet čistě fandovský. A názor filmového fanouška nemá o nic menší váhu než názor profesionála.“ ■

Borek Jiřík & Geronimo Agency presents

TRUTNOV
OPEN AIR FESTIVAL

IN PRAGUE

Ozvěny zpod hor

13.7.2011 od 17:00
Praha - Incheba Arena

RAY MANZAREK & ROBBY KRIEGER
OF THE DOORS

Hosté: **Psí vojáci, Půlnoc, Svatý pluk, Marta & Rasputin Band**

Vstupenky: **za 880 Kč v síti Ticketportal**
Více na ticketportal.cz a festivaltrutnov.cz

REPORTÁŽ

Mystický šepot ve Velkém sále

„To vypadá jako pozvánka na esoterickéj kurz,“ naklání se ke mně kamarádka na začátku projekce **Stromu života** ve středu v noci ve Velkém sále Thermalu. A esoterický kurz právě začíná.

Irena Hejdová

Přijetí *Stromu života* na karlovarském festivalu bylo naprosto rozporuplné. Vítězný snímek letošní filmové přehlídky v Cannes od renomovaného režiséra **Terrence Malicka** je typickým festivalovým dílem, kterému jeho artistnost a velkolepá mystičnost dali nesmlouvaví karlovarští diváci pěkně „sežrat“. Fragmentární výjevy z geneze světa a koloběhu lidského života podbarvené hlubokomyslnými monology a křesťanskými chorály dohromady tvoří velkolepý kýč. Přibližme si projekci *Stromu života* minutu po minutě, aby nám neunikl ani jeden mystický vzdech.

22:20 – V sále probíhají letos už tradiční první verbální bitky o sedačky s lidmi, kteří zasedli cizí místa dlouho před stanoveným limitem a odmítají se prokázat vstupenkami. Před sálem stojí obří fronta.

22:30 – Podívaná začíná. Na plátně se objevují krásní lidé (Brad Pitt, Jessica Chastain, Sean Penn) ve svých krásných domech, s krásným smutkem po ztrátě syna na krásných lících. Publikum se začíná nepokojně ošivát.

22:40 – V sále usínají první diváci. Harmonická hudba uklidňuje stejně jako monotónní mystický šepot o duchovních otázkách.

22:50 – Výbuchy na plátně budí vyděšené spáče. Začíná se odvíjet příběh vzniku světa a ze sálu odcházejí první nespokojenci, zatímco na plátně se střídají medúzy, ryby a posléze i na břeh moře vyvržený prehistorický ještěr, který si vyslouží první úlevné výbuchy smíchu a potlesk.

23:00 – Na plátně si hrají ve vzrostlém lese a následně v jakési pravěké říčce dinosaurů, hysterický smích diváků je nikterak neruší. Ani další úprky ze sálu.

23:10 – Diváci se zvedají i z míst uprostřed řad a přecházejí z tvrdě vydobytých sedadel na čerstvý vzduch. Doprovází je šepotavý monolog „Světlo mého života, hledám tě. Má naděje...“ Přemýšlím, co asi dělají kamarádi, kteří možnost vidět vítězný film z Cannes vyměnili za účast na ruském večírku.

23:20 – Děti Brada Pitta a Jessiky Chastain na plátně rostou jako z vody. Postupně budou tři, maminka s nimi v měkkém světle bude dovádět v trávě cestou z kostela a tatínek je bude učit sázet stromy. Plnou silou na ubohé diváky udeří český příspěvek k tomuto filmu – Smetanova symfonická báseň Má vlast. V sále zazní další hysterický smích. Nastává největší vlna odchodů ze sálu. Reportérsky jsem na tomto místě selhala a odešla s nimi.

Lidé se před sálem unaveně vydýchávají a sdělují si dojmy z prožitého psychického traumatu. Projekce v sále pokračuje. Dění na plátně je přerušováno dalšími potlesky, smíchem, v závěru se do vlažného potlesku i pískalo. „To snad museli platit jehovisti! Nebo scientologové,“ znechuceně si po filmu odfrkne jedna z divaček, která to veledílo následně označí za celovečerní spořič obrazovky. „Já nevím, jestli se mi to hodně líbilo, nebo jestli mě to strašně štvalo,“ shrne své dojmy z projekce další z vyčerpaných divaček, zatímco kdosi vykřikuje

něco o filmařském pekle. Na karlovarském festivalu to byla druhá a zároveň poslední projekce *Stromu života*; o své adaptabilitě na

tento Malickův výjimečný film se odvážlivci mohou přesvědčit od 21. července, kdy vstoupí do českých kin.

Foto: KVIF

Brad Pitt a jeho ratolet ze *Stromu života*

Nové Audi A6. Příběh psaný s lehkostí.

Nové Audi A6 s hybridní hliníkovou karoserií, oficiální vůz 46. ročníku Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary.

Spotřeba a emise CO₂ v kombinovaném režimu:
4,9–8,2 l/100 km a 129–190 g/km.

Audi
20 let v České Republice

PROGRAM NA ZÍTŘEK TOMORROW'S PROGRAM

9:30

Malý sál 921

Behold the Lamb / Hle, Beránek božíRežie: John McIlduff
United Kingdom, 2011, 83 min.

Depresivní padesátník Eddie a bývalá narkomanka Liz jedou v temné komickém režijním debutu Johna McIlduffa napříč Severním Irskem vyzvednout zázilku, jež má zachránit krk Eddieho syna. Ona zázilka má podobu beránka, který představuje vykoupení v nejednom smyslu...

In John McIlduff's darkly comic directorial debut, depressed 50-something Eddie and former drug addict Liz head out across Northern Ireland to make a pickup which will save the life of Eddie's son. The pickup is in the form of a lamb – a representation of deliverance in more than one sense...

10:00

Divadlo Husovka 9H1

Tigrero: A Film That Was Never Made / Tigrero: Film, který nebyl nikdy natočenRežie: Mika Kaurismäki
Brazil, Finland, Germany, 1994, 75 min.

V dokumentu Miky Kaurismäkiho se

Sam Fuller v doprovodu Jima Jarmusche vrací do brazilské džungle, kde čtyřicet let předtím studoval zvyky kmene Karajá a připravoval natáčení posléze nerealizované adaptace románu o lovi jaguárů. Snímek vyznamenaný cenou kritiky na Berlinale 1994 je vřelým vyznáním z obdivu k dílu a životní filozofii Samuela Fullera.

In Mika Kaurismäki's documentary, Sam Fuller takes Jim Jarmusch on an adventure back to the Brazilian jungle where 40 years earlier he had studied the customs of the indigenous Karajá tribe while scouting locations for his unrealized adaptation of Tigrero, a novel about a jaguar hunter. Recipient of the International Critics Award at the 1994 Berlinale, the film expresses unreserved admiration for Samuel Fuller's work and philosophy.

10:00

Espace Dorleans 9E1

The Nine Muses / Devět múzRežie: John Akomfrah
United Kingdom, Ghana, 2010, 92 min.

John Akomfrah vytvořil dokumentární esej o přistěhovalcích jiných ras, kteří do Británie přišli po 2. světové válce. Ve svém experimentálním snímku kombinuje archivní materiály a záběry zimní aljašské krajiny s hudbou různých autorů a sentencemi z děl tvůrců pocházejících z rozličných kulturních okruhů.

John Akomfrah has created a docu-

mentary essay about immigrants of different races who came to Britain after the Second World War. In this experimental film he combines archive material and footage of Alaska's winter wilderness with music from different sources and aphorisms by authors drawn from different cultural spheres.

10:00

Kino Drahomira 9K1

The Big Red One: The Reconstruction / Velká červená jedničkaRežie: Samuel Fuller
USA, 2004, 159 min.

V legendárním autobiografickém dramatu přibližuje Fuller prostřednictvím epizodicky vystavěného příběhu odysseu seržanta první pěchotní divize (ztělesněného Lee Marvinem) a čtyř jemu svěřených mladíků přes severní Afriku, Sicílii, smutně proslulou pláž Omaha až do Československa. Původní drasticky sestříhaná verze byla zrekonstruována v roce 2004.

In his legendary autobiographical war drama assembled from vignettes, Fuller introduces a 1st Infantry Division sergeant (Lee Marvin) who leads four young men on an odyssey across North Africa, Sicily, infamous Omaha Beach, and on to Czechoslovakia. Although severely edited for its original release, the picture was reconstructed in 2004.

10:30

Lázně III 9L1

Světáci / SvětáciRežie: Zdeněk Podskalský
Czechoslovakia, 1969, 99 min.

Tři venkovští fasádníci se rozhodnou proniknout do tajů nočního života metropole. Narazí na tři elegantní krásy a nevědí, že ty si – podobně jako oni – na lidi velkého světa jen hrají... Podíl na záměstnosti zdánlivě oddechového komentáře úpadku mravů v socialistické společnosti mají i herečky Jiřina Jirásková, Jiřina Bohdalová a Iva Janžurová, které v tomto roce oslavují významná životní jubilea.

Three country plasterers decide to probe the mysteries of Prague's nightlife. When they meet three elegant beauties, they little suspect that – like them – the girls are just pretending to be from the upper crust... Ever-popular Czech actresses Jiřina Jirásková, Jiřina Bohdalová, and Iva Janžurová, who each celebrate a significant birthday this year, boosted the appeal of this seemingly easy-going gloss on the moral decay of socialist society.

11:00

Karlovarské městské divadlo 9D1**Istoria 52 / Příběh 52**Režie: Alexis Alexiou
Greece, 2008, 97 min.

Iasonas a Penelope se seznámí na večeri a začnou spolu chodit. Jednoho dne se Iasonas vzbudí a zjistí, že Penelope je pryč. Nemůže si však vzpomenout, co se stalo. Její zmizení ho uvrhne do stavu zoufalství a vyvolává u něj zmatené halucinace.

After meeting at a dinner party, Iasonas and Penelope start a relationship. One day, Iasonas wakes up to find Penelope gone, but he is unable to reconstruct what happened. Her disappearance drives him to despair and evokes confusing delusions.

12:30

Kino Čas 9C3

Somewhere Tonight / Někde dnes večerRežie: Michael Di Giacomo
Netherlands, USA, 2010, 85 min.

Osamělé duše se mohou najít i přes erotickou seznamku. Nesmělý Leroy a chorobně samotářská Patricia enterují po telefonu vztah, který může oba vysvobodit z jejich neveselých životů. John Turturro a jeho manželka Katherine Borowitz excelují v komorní tragikomedii inspirované filmem zavražděného nizozemského režiséra Thea van Gogha.

Lonely souls can find each other even over an adult chat phone line. Diffident Leroy and pathological loner Patricia enter into a relationship that may be able to free them both from their dismal lives. John Turturro and real-life wife Katherine Borowitz stand out in this intimate tragicomedy based on a film by murdered Dutch director Theo van Gogh.

12:30

Malý sál 923

Koi no tsumi / Vinou láskyRežie: Sion Sono
Japan, 2011, 112 min.

Ve snímku *Vinou lásky* režisér diváka nešetří, naopak střemhlav ho zavede do děje již během prvních pěti minut – detektivka Kazuko je zavolána k nálezu zohyzdělé a rozčtvrcené mrtvoly mladé ženy a pustí se do vyšetřování. Stejně jako v předchozích snímcích je pro Siona Sonu příběh záminkou k ponoru do lidského nitra, do jeho nejtajnějších a nejskrýtejších zákoutí.

In Guilty of Romance the director doesn't spare viewers, plunging them headlong into the plot during the first five minutes – Detective Kazuko is called in after the disfigured and dismembered corpse of a young woman is discovered, and she launches an investigation. As with his previous pictures, Sion Sono treats the story as a pretext to delve into the very core of an individual, to his or her most secret and hidden recesses.

13:00

Divadlo Husovka 9H2

Backyard / Na dvorkuRežie: Árni Sveinsson
Iceland, 2010, 75 min.

Přátelský, domácí snímek ukazuje „do it yourself“ nátturu islandské scény, která tvoří zásadní lidské i tvůrčí podhoubí. Na festivalu „na dvorku“ účinkují jedny z nejlepších ostrovních kapel (Múm, FM Belfast, Hjaltaín, Sin Fang Bous...), diváka ale převládá i laskavý a účinný lidský rozměr všeho, co se tu děje – přátelství, ruční práce, milý amatérismus, chyby, jež vedou k objevům.

This genial, home-grown film presents the “do-it-yourself” nature of the Icelandic scene as an essential breeding ground for individuality and creativity. The “backyard” festival hosts some of the best bands on the island (Múm, FM Belfast, Hjaltaín, Sin Fang Bous), but the audience will also be bowled over by the affable and productive human dimension of everything going on here – the friendships, the craftwork, endearing amateurism, and mistakes which lead to true discoveries.

13:00

Espace Dorleans 9E2

Corman's World: Exploits of a Hollywood Rebel / Cormanův světRežie: Alex Stapleton
USA, 2011, 95 min.

Dokumentární debut Alex Stapletona přibližuje osobnost a práci legendárního hollywoodského producenta a režiséra Rogera Cormana, který letos v dubnu oslavil pětáosmdesátiny a loni se dočkal v rámci cen americké Akademie i ocenění za celoživotní dílo. O mentorovi generace tzv. nového Hollywoodu se s úctou a zaujetím vyjadřují i režiséři Martin Scorsese a Quentin Tarantino nebo herec Jack Nicholson.

Alex Stapleton's documentary debut takes a closer look at the life and work of Roger Corman, legendary Hollywood

producer and director, who celebrated his 85th birthday in April and last year received an Honorary Academy Award for his life's work. The mentor of the New Hollywood generation is discussed with respect and enthusiasm by directors Martin Scorsese and Quentin Tarantino, and actor Jack Nicholson, among many others.

13:00

Kino Drahomira 9K2

Odcházení / OdcházeníRežie: Václav Havel
Czech Republic, 2011, 94 min.

Vilém Rieger zastával po dlouhá léta funkci kancléře. Ted se nedokáže vyrovnat s tím, že o ni přišel. Jeho svět se hroutí i proto, že se musí vystěhovat z vládní vily, kterou považuje za svůj domov... Václav Havel natočil svůj režijní debut podle vlastní divadelní hry. Odcházení si v rámci poetiky absurdního divadla pohrává s autobiografickými prvky, není však příběhem českého exprezidenta, ale obecnější úvahou o bezmocnosti mocných vůči vlastnímu egu.

Vilém Rieger held the office of chancellor for many years and now can't come to terms with the fact he has been ousted. His world has collapsed, and he must even move out of the government villa he has come to call home. Václav Havel based his directorial debut on his own stage play. Within the poetics of absurd theatre, *Leaving* tinkers with autobiographical elements, although it is not the story of the former Czech president, but a more universal reflection on the powerlessness of the powerful when faced with their own ego.

13:00

Kongresový sál 933

Občanský průkaz / Občanský průkazRežie: Ondřej Trojan
Czech Republic, Slovak Republic, 2010, 137 min.

Pražská Bubeneč 1974. Petr a jeho spolužáci získávají v patnácti letech občanský průkaz. Místo mezníku v jejich dospívání ovšem představuje povinnou vstupenku do světa socialistické totality... Tragikomedie režiséra Ondřeje Trojana nabízí atraktivní evokaci hudební subkultury a životního stylu 70. let. Snímek získal jedenáct nominací na Českého lva.

Prague's district of Bubeneč, 1974. Petr and his mates receive their ID cards when they reach the age of 15. Instead of symbolising a landmark in their adolescence, it represents an obligatory ticket to the world of socialist totalitarian rule... This tragicomedy by director Ondřej Trojan offers an appealing evocation of the music subculture and lifestyle of the 1970s. The film was nominated for eleven Czech Lion awards.

13:30

Lázně III 9L2

Brim / Spodní proudRežie: Árni Ólafur Ásgeirsson
Iceland, Poland, 2010, 95 min.

pokračování na straně 7 ➡

► pokračování ze strany 6

Drama skupiny drsných rybářů a jedné ženy je založeno na téměř fyzickém prožitku plavby po rozbouraném moři a klaustrofobickém pocitu, který pobyt na zašlé bádce vyvolává. Snímek se vyznačuje příznačně seversky chmurnou atmosférou. Spodní proud byl vyhlášen nejlepším islandským filmem roku.

Focusing on a group of rugged sailors and one woman, this Icelandic movie is marked by the North's characteristically dreary atmosphere. It is a work based on the almost physical experience of sailing on rough seas and the claustrophobia triggered by a sojourn spent on a decrepit old fishing vessel. Undercurrent was voted Icelandic Film of the Year.

13:30

Richmond 9R2

**Notre jour viendra /
Naš den přijde**

Režie: Romain Gavras
France, 2010, 90 min.

Radikální road movie a skličující romance plná revolty o Patrickovi a Rémy (Vincent Cassel a Olivier Barthélemy), kteří se jako vydědění společnosti vydávají na zteč proti světu a jeho morálce. Debut Romaina Gavras, který se proslavil kontroverzním videoklipem k písni Stress pro skupinu Justice.

A radical road movie and depressing romance of rebellion about Patrick and Rémy (Vincent Cassel and Olivier Barthélemy) who, as social pariahs, set out on an offensive against the world and its morality. The debut by Romain Gavras, who became famous for his controversial music video for the song "Stress" created for the band Justice.

14:00

Karlovarské městské divadlo 9D2

**Arriya – la piedra /
Arriya – kámen**

Režie: Alberto J. Gorritiberea
Spain, 2011, 105 min.

Tři milenci, dvě rodiny a jedna sázka. Nekonečný souboj, ze kterého není úniku... Dramatický příběh, odehrávající se v baskickém pohraničním městečku, je metaforou konfliktu, který tíží baskickou společností jako kámen.

Three lovers, two families, and one wager. An endless struggle from which there is no escape... Set in a Basque border town, this dramatic story is a metaphor for a conflict which weighs down on Basque society like a stone.

15:30

Kino Čas 9C4

Play / Hra

Režie: Ruben Östlund
Sweden, Denmark, France, 2011, 118 min.

Sedmatřicetiletý švédský talent Ruben Östlund (*V moci davu* na MFF KV 2008) představuje další ze svých ojedinělých studií lidské rasy. Hra uvedená v letošním Cannesském Quinzaine des réalisateurs rekonstruuje s mrazivostí i jemným humorem skutečný případ systematického a sofistikovaného okrádání dětí skupinou jejich vrstevníků černé pleti v průběhu několika let v centru Göteborgu.

Thirty-seven-year-old Swedish talent Ruben Östlund (Involuntary, KVIFF 2008) turns in another of his unique studies of the human race. Screened in the Directors' Fortnight section at this year's Cannes, Play chillingly and even humorously reconstructs an actual case of systematic and sophisticated theft perpetrated by kids against kids in downtown Göteborg over a period of several years.

15:30

Kinosál B 953

Jugigo ci-peun / Touha zabít

Režie: Kim Sang-hwa, Owen Cho
South Korea, 2010, 92 min.

Min-ho celý život hledá vraha své ženy. Když podivnou náhodou skončí spolu s ním v jednom nemocničním pokoji, rozhodne se pro brutální pomstu. Vzhledem k tomu, že jsou oba upoutáni na nemocniční lůžko a stěží se mohou hýbat, to však nebude jednoduché. Absurdní souboj na život a na smrt může začít.

Min-ho spends his life looking for his wife's murderer. When, through a bizarre coincidence, they end up in the same hospital room, he can't wait to exact brutal revenge. But it won't be easy considering the fact that they are both bound to their hospital beds and find it hard to move. And absurd life-and-death struggle is about to begin...

15:30

Malý sál 924

Wasted Youth / Zmařené mládí

Režie: Argyris Papadimitropoulos, Jan Vogel
Greece, 2010, 100 min.

Léto v Athénách. Pubertální skateboardista se chystá strávit normální den s kamarády. Muž středního věku bojuje, aby uživil rodinu, vydržel v nepříliš oblíbené práci a zvládl hrozící nervové zhroucení. Jejich setkání nebude patřit k nejšťastnějším.

Summer in Athens. A teenage skateboarder sets out for a normal day with his friends. A middle-aged man struggles with raising his family, a task he dislikes, and with an impending nervous breakdown. Their encounter won't be a happy one.

gles with raising his family, a task he dislikes, and with an impending nervous breakdown. Their encounter won't be a happy one.

16:00

Divadlo Husovka 9H3

Nokas / Nokas

Režie: Erik Skjoldbjærg
Norway, 2010, 95 min.

Nokas je zkratka pro sčítací centrálu Norsk Kontantservice, která zajišťuje rozvoz peněz bankám. 5. dubna 2004 vpadlo do její budovy jedenáct lupičů, kteří si na akci vyměřili osm minut. Vše se však odehrálo jinak, než si naplánovali... Režisér Erik Skjoldbjærg rekonstruuje skutečné události s mrazivou distancí, příznačnou už pro jeho thriller *Insomnia* (1997).

*Nokas is the abbreviation for the central cash service Norsk Kontantservice, which delivers money to Norwegian banks. On 5 April 2004 eleven robbers stormed the building, having allowed eight minutes for the raid. But things don't go according to plan... Director Erik Skjoldbjærg reconstructs real events with the chilling detachment characteristic of his thriller *Insomnia* (1997).*

16:00

Espace Dorleans 9E3

A Letter to Elia / Dopis Eliovi

Režie: Kent Jones, Martin Scorsese
USA, 2010, 60 min.

Martin Scorsese a Kent Jones natočili celovečerní dokument o hollywoodském režisérovi Eliovi Kazanovi (1909–2003) jako poctu muži, který si i v neosobním prostředí americké továrny na sny dokázal udržet uměleckou identitu.

Martin Scorsese and Kent Jones' feature-length documentary on Hollywood director Elia Kazan (1909-2003) is a tribute to a man who maintained his artistic identity in the face of the impersonal environment of America's factory of dreams.

**Portrait d'Elia Kazan /
Outsider Elia Kazan**

Režie: Annie Tresgot
France, 1982, 53 min.

Portrét filmářské legendy, která svou režisérskou dráhu završila retrodramatem *Poslední magnát* (1976), natočila Annie Tresgotová v roce 1982. Rozhovory filmového kritika Michela Cimenta s Kazanem obohatila o ukázky z režisérských filmů.

*A portrait of the film legend who capped off his directing career with the retro-drama *The Last Tycoon* (1976). Created by Annie Tresgot in 1982, the film features interviews conducted with Kazan by famed French film critic Michel Ciment, and is rounded out with clips from the director's films.*

16:00

Kino Drahomira 9K3

Fjellet / Hora

Režie: Ole Gæver
Norway, 2011, 73 min.

Před dvěma lety se v horách stala událost, která poznamenala životy dvou přítelkyň. Nyní se na místo vrací, aby se zbavily toho, co je tíží. Jejich výlet rozhodne o všem. Subtilní drama zachycující blízké osoby ve zlovomém momentu jejich vztahu těží z hereckých výkonů i ze zobrazení přírody.

Two years ago, something happened in the mountains which marked the lives of two girlfriends. Now they are returning there in order to free themselves of their heavy burden. The journey will decide everything. This subtle drama, capturing lovers at a critical moment in their relationship, benefits from the leads' performances and the powerful landscapes.

16:30

Lázně III 9L3

**Hlava – ruce – srdce /
Hlava – ruce – srdce**

Režie: David Jařab
Czech Republic, 2010, 110 min.

Rok 1914. Plukovník von Haukwitz zahyne za podivných okolností při okultní seanci. Jeho snoubenka, herečka Klára Knabelová, zjistí, že jeho tělu byly po smrti odňaty hlava, ruce a srdce... Komorní příběh o lásce bez lásky, o válce bez války a magii bez kouzel nabízí originální, odpoutanou fantazijní vizi režiséra Davida Jařaba.

1914. Colonel von Haukwitz dies under strange circumstances during a seance. His fiancée, the actress Klára Knabelová, discovers that his head, hands and heart were removed from his body after his death... An intimate tale of love without love, war without war, and sorcery without magic, in an original, uninhibited fantasy vision by director David Jařab.

pokračování na straně 8 ►►

jen pro divákovy oči

Skupina ČEZ – geniální panter 46. ročníku MFF Karlovy Vary

► pokračování ze strany 7

16:30

Richmond 9R3

Bukchon banghyang / Den, kdy přijíždí

Režie: Hong Sang-soo
South Korea, 2011, 79 min.

Seong-jun natočil čtyři filmy, ale nyní vyučuje na gymnáziu mimo Soul, kam přijíždí navštívit přítele. Když se mu nedovolá, začne bezcílně bloumat po Soulu. Významný korejský režisér Hong Sang-soo s lehkostí a nemalou dávkou humoru komentuje nejen filmové prostředí, ale i lidskou snahu dávat význam i zcela nahodilým životním událostem.

Seong-jun has made four films, but he now teaches at a secondary school outside Seoul, where he travels to pay a visit to a friend. When the latter doesn't answer his calls, he starts wandering aimlessly around the city. Leading Korean director Hong Sang-soo employs a light touch and a sizeable dose of humour to comment not only on the film environment, but also on our attempts to give meaning even to entirely random episodes in our lives.

17:00

Karlovarské městské divadlo 9D4

Code Blue / Modré světlo

Režie: Urszula Antoniak
Netherlands, Denmark, 2011, 81 min.

Vizuálně rafinovaný portrét emocionálně narušené ženy, která se oddané věnuje profesi zdravotní sestry na oddělení pro těžce nemocné pacienty. Netrpělivě očekávaný druhý snímek mladé režisérky polského původu, jejíž debut získal řadu cen na festivalu v Locarnu 2009.

A visually sophisticated portrait of an emotionally disturbed woman devoted to her work as a nurse in a ward for critically ill patients. The eagerly awaited second film by a young Polish director whose debut won a series of awards at the festival in Locarno in 2009.

18:00

Velký sál 91X

Midnight in Paris / Půlnoc v Paříži

Režie: Woody Allen
Spain, USA, 2011, 94 min.

Nová romantická komedie Woodyho Allena vypráví o dvojici mladých Američanů, jimž krátký pobyt v Paříži pomůže, aby si ujasnili, co čekají od života. Americký tvůrce se tu vyznal ze své lásky k městu, které považuje vedle New Yorku za nejkrásnější na světě. „Chtěl jsem, aby divák viděl Paříž mýma očima, aby vnímal pocity, které to město ve mně vyvolává,“ říká autor filmu, mimo jiné vtipně relativizujícího „staré zlaté časy“.

In Woody Allen's new romantic comedy, a young American couple discovers what they can expect from life after spending a short vacation in Paris. The American filmmaker expresses his love for a city that he considers, after New York, the most beautiful in the world. "I wanted to show the city emotionally, the way I felt about it," said the director of a film that humorously relativizes our longing for a "golden past."

19:00

Divadlo Husovka 9H4

VINYL (Tales from the Vienna Underground) / VINYL (Příběhy z vídeňského undergroundu)

Režie: Andrew Standen-Raz
Austria, United Kingdom, 2011, 78 min.

Vídeň, její elektroničtí hudebníci a kluby v celovečerní oslavě. „Vinylová gramodeska je v tomto snímku metaforou: obrazem toho, co milujeme i přes všechny nedokonalosti a škrábance. Právě takový je vztah muzikantů k jejich městu: mísi se v něm láska a nenávisť.“

A feature-length celebration of Vienna, her electronic musicians and her clubs. "In this film, vinyl is a metaphor for something we love, even for its imperfections and scratches, and so it is with these musicians' love-hate relationship with their city."

19:00

Espace Dorleans 9E4

Road to Nowhere / Cesta nikam

Režie: Monte Hellman
USA, 2010, 121 min.

Režisér Mitchell Haven se rozhodne obsadit do hlavní role svého nového díla neznámou herečku a udělat z ní hvězdu. Práce na filmu se rychle mění ve smrtelně nebezpečnou hru. Tajemná kráska je totiž zapletena do zločinu... Kultovní režisér Monte Hellman se vrátil

na výsluní filmovým dílem, které americká kritika přijala s nadšením a jež si získalo zaslouženou pozornost i na loňském MFF v Benátkách.

Director Mitchell Haven decides to cast an unknown actress in the starring role in his new movie and to make her a star. But work on the film quickly changes into a deadly dangerous game – the mysterious beauty is mixed up in crime... Cult director Monte Hellman has returned to the spotlight with a film warmly welcomed by American critics that received much-deserved attention at last year's Venice IFF.

19:00

Kino Drahomira 9K4

Akadimia Platonos / Platónská akademie

Režie: Filippou Tsitos
Greece, Germany, 2009, 103 min.

Stavros je majitel obchůdku, ve kterém nečinně tráví celé dny. Žena ho opustila a on žije s matkou, jež je po mrtvici. Jednoho dne v ní kolemjdoucí Albánec pozná svou vlastní dávno ztracenou matku.

Stavros runs a tobacco store and spends his days idly. His wife has left him and he lives with his mother who has had a stroke. One day, an Albanian passing by recognizes Stavros's mom as his own long-lost mother.

19:00

Kongresový sál 935

Next Floor / Další patro

Režie: Denis Villeneuve
Canada, 2008, 11 min.

Film, v němž se hodně hoduje, trochu opírá o celou hostinu řídí personál v čele s vrchním. Kolik chodí hosté snědí v jednom patře? Originální pochmurná groteska, dantovská alegorie i podobnost v postupném a nezastavitelném úpadku konzumní společnosti, oceněná na mnoha mezinárodních festivalech.

A film with a lot of feasting and a little dusting down, where the whole banquet is

run by a staff of waiters headed by a maître d'. How many dishes can the guests eat on one floor? An original gloomy grotesque, a Dantean allegory, and a parable of the gradual and inevitable collapse of consumer society, which won awards at many international festivals.

Maelström / Maelström

Režie: Denis Villeneuve
Canada, 2000, 88 min.

Bibiiane prodělá potrat, její podnikání v rodinné síti butiků končí fiaskem, a navíc z nepozornosti přejede člověka. Existenciální příběh plný paradoxů, v němž mají místo mystické, symbolické, komické i romantické scény, má nezvyklého kolektivního vypravěče: norské ryby určené do kanadských restaurací.

Bibiiane undergoes an abortion, her business activities in the family chain of boutiques end in disaster, and on top of that, she inadvertently runs over a pedestrian, who then dies of his injuries. This existential story full of paradoxes, incorporating all kinds of mystical, symbolic, comic, and romantic scenes, has an unusual collective narrator: Norwegian fish being distributed to Montreal restaurants.

19:00

Richmond 9R4

Taxi Driver / Taxikář

Režie: Martin Scorsese
USA, 1976, 113 min.

Travis Bickle je vojenský veterán, který po návratu z Vietnamu trpí nespavostí. Najde si proto práci jako noční taxikář. Během nekonečného popojíždění ulicemi New Yorku naráží jen na násilí, drogy a prodejní sex... Jeden z dlouhodobě nejvlivnějších titulů poválečné americké kinematografie získal Zlatou palmu v Cannes 1976 a MFF KV jej uvádí v restaurované verzi.

Travis Bickle is an ex-Marine who suffers from insomnia after returning from Vietnam, so he takes work as a late-night taxi driver. While endlessly cruising the "mean streets" of New York, he constantly comes up against violence, drugs, and sex for sale... One of the most influential titles of postwar Ameri-

can cinema, Taxi Driver took the Palme d'Or at Cannes in 1976, and KVIFF will present it in a newly restored version.

19:30

Lázně III 9L4

Underworld U.S.A. / Podsvětí USA

Režie: Samuel Fuller
USA, 1961, 99 min.

V temné gangsterské sáze s uhrančivými černobílými kompozicemi vypráví Fuller příběh pomsty prorocky zasazený do světa, kde organizovaný zločin rovná se legitimní byznys. Po letech v nápravných zařízeních je třicátník Tolly (Cliff Robertson) připraven vykonat na trojici šéfů podsvětí vendetu za vraždu otce, jejímž svědkem byl jako chlapec.

In a brooding gangster saga that features spellbinding black-and-white compositions, Fuller relates a story of revenge prophetically set in an impersonal world where organized crime is tantamount to a legitimate business. After years spent in correctional institutions, Tolly (Cliff Robertson) is ready to carry out a vendetta against the trio of underworld bosses who murdered his father – a horror he witnessed as a boy.

22:00

Espace Dorleans 9E5

Hanezu no tsuki / Hanezu

Režie: Naomi Kawase
Japan, 2011, 91 min.

Ve filmu japonské režisérky Naomi Kawaseové, který soutěžil na MFF v Cannes, jde stejně o zachycení partnerského vztahu v rozkladu jako o zobrazování neměnnosti mezilidských problémů. Uhrančivé drama poukazuje na přerušené vazby člověka s přírodou.

Japanese director Naomi Kawase's film, which competed at the Cannes IFF, is just as much about capturing the immutability of interpersonal problems as about the breakup of a relationship. A captivating drama which delves into the disintegration of the bond between humans and nature.

Segafredo Zanetti - dodavatel

46. Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary

il vero espresso italiano

Segafredo Zanetti CR spol. s r.o., Jungmannova 30, 110 00 Praha 1, tel.: 221 969 730
fax: 221 969 740, e-mail: caffe@segafredo.cz, www.segafredo.it

SOUTĚŽ DOKUMENTÁRNÍCH FILMŮ

O PŘERODU PANKÁČŮ V ZODPOVĚDNÉ OTCE VYPRÁVÍ DOKUMENT F JAKO FOTŘI

Dudlík a nočník místo číra

Americká dokumentaristka **ANDREA BLAUGRUND NEVINS** přivezla na festival snímek o zpěvácích slavných punkových kapel, kteří mají doma malé děti. Jak si asi umíte představit, být pravověrným punkerem a zároveň dobrým tátou může být dost těžké.

Filip Sebek

■ Proč jste se rozhodla natočit film o zkušenosti amerických punkrockerů s otčovstvím? Máte mezi nimi přátele?

Pár by se jich našlo, ale rozhodně mnohem míň, než kolik jich má moje producentka Cristan Crocker Reilly, která s řadou zásadních osobností americké punkové scény vyrůstala. Velmi dobře se zná s hlavní postavou filmu Jimem Lindbergem, zpěvákem z Pennywise, který napsal knihu *Punk Rock Dad* (Punkrockový táta). Ta se nám moc líbila a říkali jsme si, že by nemuselo být špatné natočit o tomto tématu dokument.

■ Většina mužů se mezi sebou o dětech moc nebaví. Cítila jste, že k vám jako ženě byli otevřenější?

Jako matka tří dětí jsem to měla samozřejmě snazší. Hlavně jsem si s nimi povídala o věcech, o kterých se předtím s žádným novinářem z hudebního průmys-

lu nebavili. Když jsem se jich zeptala, jaké to je, držet v náručí právě narozené dítě, úplně se rozzářili. Myslím si, že když člověku dáte možnost mluvit o něčem, co pro něj hodně znamená, má radost, že se o to může s někým podělit. Podobné otázky často nedostáváme a vážná témata máme zamčená hluboko v srdci, takže když přijde někdo s tím správným klíčem, jste v sedmém nebi.

■ Jak těžké bylo dostat se s kamerou do soukromí slavných lidí?

Když se chcete dostat do jakékoli subkultury, potřebujete průvodce; někoho, kdo vám důvěruje. Skrze jeho důvěru pak dojdete k někomu dalšímu. Takhle se to nabalovalo a já putovala od jednoho k druhému. Jinak by se se mnou nebavili – a už vůbec ne o tak osobních věcech. Trochu nám pomohla i skutečnost, že náš kameraman Geoffrey Franklin je už od pohledu taky pankáč.

■ Kdo byl nejtvrďším oříškem k rozlousknutí?

Také Art Alexakis z rockové kapely Everclear už ví, jak těžké je být zároveň ortodoxním punkrockerem a zodpovědným rodičem.

Americká dokumentaristka Andrea Blaugrund Nevins

americké punkové scény. Neměli jste problémy s autorskými právy?

Bylo to hodně drahé. Autorská práva ke skladbám na soundtracku spolkla třetinu rozpočtu filmu a pořád ještě to platíme. Ale například Brett W. Gurewitz, kytarista a zpěvák Bad Religion, nám po zhlédnutí naší práce poskytl všechny své skladby a záběry z koncertů zadarmo.

■ Za svůj krátký dokument *Still Kicking: The Fabulous Palm Springs Follies* o jedné bláznivé západoamerické kaba-

retní show jste byla v roce 1997 nominována na Oscara. Co se pak změnilo ve vaší kariéře?

Budete se divit, ale žádné nabídky se hrnout nezačaly. Mám pocit, že Američani se o dokumenty moc nezajímají. Já mám přitom dokumentaristiku moc ráda, výborně mi umožňuje vyprávět příběhy.

■ Jste v České republice poprvé?

Ano a moc jsem se sem těšila. Moje babička pocházela z bývalého Československa, odkud před druhou světovou válkou odešla do

Ameriky. Bohužel nevím přesně odkud; jméno vesnice, kde se narodila, si už nepamatovala, i když jsem se jí na to mnohokrát ptala. Budu muset pátrat dál.

F jako fotři:

8. 7. 13:00

Kino Drahomíra

OD REŽISÉRA FILMŮ **NEZVANÝ HOST & PŘEDNOSTA** TOMA MCCARTHYHO

WIN WIN

PAUL GIAMATTI AMY RYAN BOBBY CANNAVALE JEFFREY TAMBOR

Život je hra s vlastními pravidly. Ale pravidla jsou tu od toho, aby se porušovala.

V KINECH OD 18. 8. 2011

WWW.AEROFILMS.CZ

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI: A2 cinema METROPOLIS RADIO 1 92.5 RESPEKT PARTNEŘI DISTRIBUCE: Capsa CZC.CZ MESSENGER

PŘIVEZL JSEM FILM. SVŮJ

ROMÁN NEJČTENĚJŠÍHO RUSKÉHO AUTORA ZFILMOVÁNÍ!

Velký bratr a LSD

To není na smaženici, to je na halucinaci.

Režisér Victor Ginzburg

Země bývalého Východního bloku zažívaly v devadesátých letech další Blitzkrieg. Hrubé vojenské způsoby byly ovšem nahrazeny rafinovanějším bojem – místo zbraní jsou tu reklama, obchody a podvody.

Zdeněk Bělohlávek

Místo ikon komunismu přicházejí božstva kapitalismu. Generace P, tedy Generace Pepsi Coly, je označená pro máličky katapultované divokou ruskou ekonomikou do stratosféry businessu a high society s vlivem a mocí u nás nevídanými.

Ve snímku *Generation P* sledujeme mladého trafikanta Vavilena Tatarského, který se díky svému básnickému nadání dostává do reklamní společnosti a od propagace zboží na billboardech a v televizi postoupí k propagaci vlivných lidí.

„Je to úplně jako *Vrtěti psem*“, říká o svém filmu režisér **Victor Ginzburg**, jenž ve svých patnácti letech s rodiči emigroval ze SSSR do USA. To však vůbec ne-

znamená, že by ke své otčině nic necítil. Film natočil podle stejnojmenného populárního románu Viktora Pelevina: „Ta kniha je unikátní ruskou i postsovětskou filozofickou vizí plnou hořké ironie, humoru a tragičny.“

Co z knihy i filmu dělá pozoruhodná díla? Kromě námětu je to především divokost. A tím myslím opravdu DIVOKOST! V ději, v obrazovém pojetí, v tempu. Vavilen totiž hledá a nachází inspiraci v mystických zážitcích navozených přírodními i syntetickými drogami. V halucinacích vchází do zlatého zikkuratu (Vavilen – Babylon?) a fantastické obrazy plné hluboce mytologických symbolů a významů mu slouží k tvorbě úplně blbých reklam. Ty ovšem mají úspěch, milý Vavilene postupuje po společenském žebříčku a v televizní společnosti

vrcholí jeho touha diktovat národu, co je pravda. To už jsme v nultých letech a moderní technologie umožňuje nakukat lidem cokoli. „Podle mě je to první opravdový politický film o poměrech v Rusku,“ tvrdí režisér Ginzburg, který má zkušenosti s točným videoklipů, dokumentů i s televizní tvorbou.

„Ruská kinematografie teď ani není schopna pravdivě konfrontovat politickou situaci v zemi. A proč? Peníze do filmu jdou od vlády – je prostě vykastrován. Kromě režiséra Alexeje Balabanova, to je génus.“

Generace P je rock'n'roll/punk/cyberpunk o zemi, kde pozítí znamená minulý týden. A nezůstane jen u toho. Victor Ginzburg se nemůže dočkat natáčení Pelevinova pět let starého románu *Empire V*.

GLOSKY

Iva Přivřelová

Kluk na kole

Dojemný příběh ze života

Pokud jste taky nepochopili, proč letošní Zlatou palmu festivalu v Cannes vyhrál *Strom života*, můžete si názor na tuto filmovou přehlídku poopravit u snímku, který tam získal Velkou cenu. S tureckou road movie *Tenkrát v Anatolii* si ji rozdělila novinka Jeana-Pierra a Luca Dardenových. Valonští bratři už jsou ve světě art filmu zavedení jako **mistři sociálního realismu**. A nezklamou ani tentokrát.

Příběh o umanutém klukovi, který se těžko smíruje s tím, že ho opustil otec, civilně a s nenápadnou dojemností poučuje, jak obtížné, ale důležité je poznat, **komu na vás záleží**. Kluk na kole má štěstí, že má u sebe sympatickou kadeřnici v podání Cécile de France, která umí vychovávat děti s trpělivostí a pochopením.

Projekce:

8. 7. 16:30
Pupp

Zbyněk Vlasák

Cesta nikam

Těžkej pech Scarlett Johansson

Americká kritika je z tohoto snímku natočeném v neo-noirovém stylu úplně nadšena. Jeho režisér **Monte Hellman, který už dnes požívá status kultovní**, však z toho má jenom legraci: „Myslím, že kritici hlavně nechtějí vypadat hloupě.“

Po takovém úvodu je teď těžké něco napsat. Ale v zásadě sledujeme režiséra Mitchella Havena, který si místo plánované Scarlett Johansson do obsazení svého filmu vymůže neznámou herečku.

Režisér je **bezejmennou kráskou zcela okouzlen** a posléze i pohlcen její zločineckou minulostí. Hledá však pravdu, která je už z principu utopená v moři umění i oceánu reality, a jeho cesta tak nikam nevede.

Projekce:

9. 7. 19:00
Espace Dorleans

Kristýna Pleskotová

Spánek na slunci

Když je ti pod psa

Argentinský režisér Alejandro Chomski zasadil své básnivě retro do padesátých let minulého století, ovšem **čas ani společenské dění jako by v příběhu neexistovaly**.

Hlavní hrdina Lucio miluje svou manželku Dianu. To by bylo v pořádku, kdyby i Diana byla v pořádku. Její mentální problémy nedokázala vyléčit tradiční medicína, a proto se Lucio rozhodne milovanou ženu hospitalizovat **na experimentální klinice**. Ale proč jsou mezi pacienty nemocnice i psi? Co má asi lidský mozek společného se psím?

Snímek podřízený nevyrovnaným duševním stavům obou hrdinů se nebojí trochu poškádlit vaši fantazii. Pokud máte náladu na **retrofantasy** okořeněnou troškou „kafkárny“, neváhejte si na *Spánek na slunci* zajít.

Projekce:

8. 7. 18:30
Kino Čas

Tereza Šimůnková

Tyranosaurus

Jak končí tyrani

Šedesátiletý nezaměstnaný vdovec Joseph nezvládá záchvaty vzteku. **Ukope i psa**, kterého má rád. Po rvačce v baru se uteče schovat do charitativního obchodu. Šedovlasá prodávčka Hannah udělá pro cizího chlapa v tepláčkách, co je v jejích silách: pomodlí se za něj. Modlí se taky její ulízaný a chorobně žárlivý manžel: aby ji **dokázal přestat bít**.

Vznikající vztah Hannah a Josepha jen přilévá olej do ohně. Dalším trýzněným je malý kluk z bytovky naproti Josepovu domku na průmyslové periferii. A když Hannah její muž zmlátí do bezvědomí a klukovu hračku trhá bulteriér, **tiché vody přetečou. Přesněji řečeno, hráz rupne**.

Komorní drama a celovečerní debut Angličana Paddyho Considea nabízí strhující herecké výkony, vnitřní gradaci, napětí, spád, hloubku i smysl.

Projekce:

8. 7. 10:00
Kino Čas

Zbyněk Vlasák

Rozchod Nadera a Simin

Vítěz z Berlinale vás někde uvnitř porazí

Když se po Berlinale mluvilo o tom, že tam hlavní soutěž vyhrál iránský film z politických důvodů, bylo to ke snímku režiséra Asghara Farhadiho nespravedlivé. **Takhle citlivý realismus si ocenit prostě zaslouží**. Stejně jako bylo pro berlínskou porotu skoro povinností udělit obě herecké ceny celému mužskému a ženskému obsazení.

Snímek nemá slabé místo. Roztáčí kolotoč morálních dilemat, který si nejdříve užíváte, ale s každou další otáčkou je vám hůř. **Simin chce odejít z Íránu, její manžel Nader chce zůstat, i kvůli otci, který trpí Alzheimerem**. A tento rozpor se postupně rozšiřuje o kriminální zápletku, kde nikdo není bez viny. Na konci nezbyvá, než se z kolotoče vypočítat a na film nikdy nezapomenout.

Projekce:

8. 7. 9:00
Velký sál

Kristýna Pleskotová

Vulkán

Cesta do hlubin školnickovy duše

Islandské filmy na tomhle festivalu odjakživa frčí a je těžké jednoduše popsat, čím nás tolik přitahují. Drsnou přírodou, ještě drsnějším humorem, **atmosférou elektrizující jako polární záře?**

Drama režiséra Rúnara Rúnarssona je intimní studii čerstvého důchodce Hannese. Ten celý život **prudil děti jakožto školník**, a teď mu nezbyvá než být protivný jak činže jen doma. Neumí dávat najevo svoje pocity a nejsvobodněji se cítí v **rozpadající se rybářské kácce**. Když ovšem na dně bárky objeví díru, nezačne mu téct jen do lodí, ale i do bot. Až nešťastná tragédie v rodině donutí bratčouna Hannese změnit přístup k životu. Nikdo jeho bohulibým ambicím nevěří, ale ten chlap nakonec vyřeší zrak všem, rodině i sám sobě!

Projekce:

8. 7. 16:30
Richmond

Odcházení

Ve stínu

Nickyho rodina

Čertova nevěsta

Muži v naději

RWE – ENERGIE ČESKÉHO FILMU

Navštivte náš stánek u hotelu Thermal a soutěžte s námi o vstupenky a další atraktivní výhry.

RWE
The energy to lead

hlavní partner 46. MFF Karlovy Vary

www.rwe.cz

Herci Ali Ammar a Joseph Bou Nassar s producentem Paulem Barbeauem ze soutěžního snímku *Romeo 11*.

Režisérka Birgitte Stærmo se herečkou Stine Stengade diskutují o svém soutěžním *Pokoji 304*.

Herec John Malkovich včera v Karlových Varech představil novou kolekci své módní značky Technobohemian. Jako modelové mu sloužili třeba herci Vojta Kotek, Marek Adamczyk, Pavel Liška a Václav Krátký.

ZTRACENO VE VARECH

CHCETE ZÍSKAT OBLEČEK NAVRŽENÝ HVĚZDOU STŘÍBRNÉHO PLÁTNÁ?

V triku Johna Malkoviche

Ještě než se seznámíte se ztraceným předmětem té nejhvězdnější hvězdy, pojďme se podívat, kdo našel poztracená CD a DVD snad nejoblíbenějšího českého herce Ivana Trojana.

Do *Festivalového deníku* včera dopoledne dorazila dokonale (tj. dozelená) sladěná dvojice Monika a Petr. Jí je 28, jemu 37 let. „Nejste na to hledání trochu staří?“ zeptali jsme se jich. „Nikoli, jsme mladí duchem,“ odvětili oni. Hledali už loni, ale pro hadrovou postavku Kukyho vyrazili pozdě. „Letos jsme to nenechali náhodě,“ říká Monika. „Šli jsme už po stopách trička Jana Budaře, ale proti cyklistům jsme neměli šanci.“ Trojanovy poklady v křoví u vinárny však našli překvapivě rychle. Jsou snad Monika a Petr U svatého Václava štamgasty? „Já jsem antirestaurační typ, ale ta vinárna mě napadla okamžitě,“ říká Monika. Ivana Trojana mají rádi, ale hledali by cokoli. „Šlo o tu srandu, o ten zážitek. Člověk si občas rád přivstane na pátou a pak někam běží jak blázen,“ tvrdí Monika.

A teď už k tomu, na co tak netrpělivě čekáte. Kde se skrývá apatrný skvost s něžným dvoubarevným vzorkem slunečníků, který navrhovala ruka herce (77 rolí!), režiséra (2 snímky!), elegána a svůdce (ani se neptejte!) **Johna Malkoviche**? Když včera po karlovarské přehlídce hercovy kolekce pánských oděvů Technobohemian asistenti rovnali oblečky do krabic, zalíbilo se jednomu mladíkovi jedno z triček a rozhodl se ho zcizit. Uložil ho do zádnadří a hodlal se zdekovat, leč v tu chvíli stanul tváří v záda samotnému Malkovichovi. I strnul, zpanikařil a nešťastné tričko v okolí onoho místa, kde jsou vystavována umělecká díla, obloukem odhodil. Kdo tričko najde, nechť si ho ponechá a přijde se v něm ukázat do redakce *Festivalového deníku*, kde na něj čeká náruživý fotograf a **certifikát s Malkovichovým vlastnoručním podpisem**.

Monika a Petr mají o další výhru navíc. Díky Ivanu Trojanovi.

John Malkovich se po dvou letech vrátil na místo činu. V roli módního návrháře.

DNES PŘIJÍŽDĚJÍ

Josef Abrhám

Ondřej Trojan

Martin Dušek

Aaron Houston

Petr Nýdrlé

Željka Suková

Dnes dorazí herci **Josef Abrhám** a **Barbora Seidlová** na dnešní a zítřejší promítání filmu *Odcházení* Václava Havla. Zúčastní se jej i producent **Jaroslav Bouček** a host **Jiří Macháček**. Ve městě je také dokumentarista **Martin Dušek**, jehož *Ženy SHR* se dnes na festivalu promítají naposledy. Producent tohoto dokumentu **Pavel Plešák** dorazil na premiéru a zdrží se až do konce festivalu. V Karlových Varech zůstávají i producenti **Brooke Dooley** (*Myslím, že prší*), **Radim Procházka** (*Největší z Čechů*), **Viktor Tauš** (*Dům*) a **Gia Bazgadze** a jako host **Constantine Lusignan-Rizhinashvili** (*Bílá jako sníh*). S filmem *Generation P* tu jsou **Emilie Los** a **Olga Titova**.

Ačkoli se festival blíží ke svému konci, pořád se něco děje a filmová profesionálková zůstávají až do samého závěru. Je tu k vidění režisér **Petr Nýdrlé**, jehož klasika z roku 1981 *Evžen mezi námi* se dnes opětovně promítá. Režisér **Ondřej Trojan** podpoří i zítřejší promítání svého filmu *Občanský průkaz*. Stále je tu rovněž scenárista a režisér **Aaron Houston**, jehož snímek *Sunflower Hour* se promítal včera naposledy. Na festivalu je také debutující chorvatská scenáristka a režisérka **Željka Suková** (*Marijiny*).

Do konce festivalu zůstávají i režiséři **Jana Bosková**, **Saša Gedeon**, **Juraj Jakubisko** a **Maria Procházková** a samozřejmě také režisér festivalových znělek **Ivan Zachariáš**.

FESTIVALOVÝ DENÍK

Oficiální deník 46. ročníku MFF KV, zvláštní vydání deníku Právo. Vychází denně od 1. 7. do 9. 7. 2011. Vydává Borgis, a. s., Slezská 2127/13, 121 50 Praha 2, IČ 00564893. ISSN 1211-2119, MK ČR 5701.

Šéfredaktorka: Veronika Bednářová (Lidové noviny). **Zástupce šéfredaktorky:** Zbyněk Vlasák (Salon, Právo). **Editorka:** Kateřina Kadlecová (Reflex). **Manažerka programu a fotoprodukční:** Markéta Černá. **Redakce:** Jakub Anděl, Zdeněk Bělohávek, Pavla Maxová, Kristýna Pleskotová, Filip Šebek, Tereza Šimůnková, Jaroslav Švelch. **ENGLISH SECTION – Editor:** Cólín O'Connor. **Reporters:** Laura McGinnis, Will Tizard, Peter Le Couteur.

Překladatelka: Pavla Horáková.

Inzerce: Maya Palová, tel.: 602 118 507. **Distribuce:** Vladimír Veselý, tel.: 602 166 672. **Redakce:** Hotel Thermal, I. P. Pavlova 11, Karlovy Vary, tel.: 359 002 525, e-mail: denicek@kviff.com. **Tiskne:** Borgis, a. s. – tiskárna Neotypia.